

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/76/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010134
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5823010134.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 23. januára 2024 prejednal odvolania podané prokurátorom a obžalovaným A. B. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. OT/27/2023 z 31.5.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného A. B. a prokurátora z a m i e t a ,
pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. OT/27/2023 z 31.5.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 12.4.2023 v čase okolo 14,15 hod. viedol motorové vozidlo C. D. E., VIN číslo F., s protiprávne osadenými tabuľkami s evidenčným číslom G., pridelenými inému vozidlu, v obci G. H. I. G., počas toho bol v blízkosti domu č. XXX J. a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Námestovo, a takto konal aj napriek tomu, že rozhodnutím OR PZ Dolný Kubín, Okresného dopravného inšpektorátu Námestovo sp. zn. ORPZ-DK-ODI4-64/2022-P zo dňa 1.7.2022, právoplatným dňa 27.7.2022, mu bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 12 mesiacov, ktorý zákaz v čase skutku trval.

Za súdený trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, proti výroku o treste, podali riadne a včas odvolanie prokurátor aj obžalovaný A. B..

Prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného z dôvodu neuloženia trestu prepadnutia veci vo vzťahu k motorovému vozidlu C. D. E., ktorým bol spáchaný žalovaný trestný čin. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uloženie trestu prepadnutia veci by spoločne so súbežne ukladaným nepodmienečným trestom odňatia slobody presiahlo potreby individuálnej a generálnej prevencie a došlo by k porušeniu zásady proporcionality, a to aj po zohľadnení plynúceho trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 6 rokov v inej trestnej veci. Je toho názoru, že nepodmienečný trest odňatia slobody je u obžalovaného výlučne následkom trestnej recidívy v skúšobnej dobe podmieneného dosúdenia, ktorá zo zákona bráni uloženiu ďalšieho podmieneného trestu. Uvedený trest zohľadňuje aj skutočnosť, že obžalovaný maril výkon už sprísneného trestu zákazu činnosti, ktorý mu bol v dôsledku predchádzajúceho opakovania toho istého trestného činu uložený rovnakým rozsudkom ako podmienený trest odňatia slobody, ktorého podmienky v skúšobnej dobe porušil. Súd v tomto smere podľa jeho názoru správne usúdil,

že na obžalovaného v predmetnej veci je potrebné pôsobiť prísnejším trestom, pretože vo vzťahu k svojej účasti v cestnej premávke už prejavil hrubú neúctu tak k bezpečnosti svojich spoluobčanov - ostatných účastníkov cestnej premávky, ako aj k rozhodnutiu súdu, ktorého cieľom bolo dosiahnuť v tomto smere u obžalovaného nápravu. Pri rozhodovaní o zaistenom motorovom vozidle C. považuje za najpodstatnejšiu požiadavku ochrany spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovaného. Ten si v čase, keď mu plynul test zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 6 rokov, zaobstaral motorové vozidlo a dokonca s vedomím, že nie je spôsobilé na prevádzku na pozemných komunikáciách, zabezpečil si ešte aj tabuľky s evidenčným číslom z iného vozidla a protiprávne ich pripevnil na svoje vozidlo, aby jeho nespôsobilosť zakryl a mohol s ním jazdiť bez vyvolania pozornosti. Je zrejmé, že tu nešlo o náhodné zlyhanie, pretože obžalovaný cielenou prípravou na spáchanie skutku vykonal oveľa viac než bežný páchatel' trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Je presvedčený, že za daných okolností uloženie trestu prepadnutia veci možno považovať za primerané okolnostiam prípadu aj osobe obžalovaného, pričom ide o trest, ktorý jednak bráni obžalovanému v ďalšom páchaní trestnej činnosti, zároveň mu však dá najavo, že vyššia miera neúcty k rozhodnutiam súdu, spojená s odmietnutím vlastnej nápravy v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, má za následok prísnejší trest. Navrhol, aby odvolací súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci, a to zaisteného motorového vozidla C. D. E. tak, ako je to špecifikované v obžalobe.

Obžalovaný A. B. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny. Poukázal na to, že v tomto konaní je stíhaný pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a nie pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorý je nepochybne závažnejším a pre spoločnosť nebezpečnejším trestným činom, pretože ohrozuje na živote a zdraví nielen samotného páchatel'a, ale aj ostatných účastníkov cestnej premávky. On svojím konaním v tomto prípade nikoho neohrozil. Okresný súd preto jeho osobu nesprávne vyhodnotil. Nesúhlasí preto s názorom okresného súdu, že jeho posledné dve odsúdenia boli za rovnakú trestnú činnosť. Od jeho odsúdenia vo veci Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/108/2012 zo dňa 7.11.2012 sa ako vodič po dobu 10 rokov správal disciplinovane. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby mu krajský súd uložil niektorý z alternatívnych trestov, napr. peňažný trest alebo trest povinnej práce, ktoré tresty nepochybne vytvoria lepšie podmienky na jeho výchovu. Obžalovaný na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prostredníctvom svojho obhajcu predložil pracovnú zmluvu, z ktorej vyplýva, že sa zamestnal u zamestnávateľa A. K. L., pracovný pomer začal 4.12.2023 a bol uzavretý na dobu neurčitú.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného boli podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolania boli podané oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

K výroku o vine

Treba stručne pripomenúť, že obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní pred Okresným súdom Námestovo 31.5.2023 urobil vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., čím sa vzdal práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní v časti prieskumu správnosti skutkových zistení obžaloby. Išlo o slobodný prejav vôle obžalovaného prijať vinu podľa obžaloby, ktorý zákon rešpektuje a umožňuje. Uvedeným vyhlásením obžalovaný súčasne prejavil súhlas, že súd mu uloží trest bez dokazovania viny. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že nepopiera skutok, bol aj ďalší postup súdu, keď súd uvedené vyhlásenie pre potreby ďalšieho konania považoval za priznanie spáchania skutku a nevykonával dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať, meniť, či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku, nakoľko inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmavanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. alebo podľa § 257 ods. 1 písm. c), ods. 4 Tr. por.

Krajský súd bol však povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s rozhodnutím obžalovaného o prijatí jeho vyhlásenia o vine. V tomto smere nezistil odvolací súd žiadne pochybenia.

K výroku o treste

Pri rešpektovaní obmedzeného revízneho princípu v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. sa predmetom odvolacieho prieskumu stal len výrok súdu prvého stupňa o treste uloženom obžalovanému. Po splnení preskúmaacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj pohľadujúce a prirážajúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti pohľadujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Krajský súd po preskúmaní obsahu spisu sa stotožnil so záverom okresného súdu, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorý za súdenú trestnú činnosť uložil obžalovanému, a neosvojil si argumenty obžalovaného o neprimeranosti uloženého trestu okresným súdom z hľadiska jeho prítomnosti.

Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa pri rozhodovaní o treste zohľadnil všetky rozhodné okolnosti a príslušné zákonné ustanovenia. Trest bol ukladaný v zmysle zásad pre ukládanie trestov, prihliadajúc na generálnu a individuálnu prevenciu, proporcionálnosť a tiež personálnosť trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že v prípade obžalovaného existuje jedna pohľadujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. (k spáchanému trestnému činu priznal a konanie úprimne oľutoval). Tiež zistil, že u obžalovaného existuje jedna prirážajúca okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený a na túto skutočnosť je možné prihliadať).

Iný, miernejší trest odňatia slobody, resp. alternatívny trest, ktorého sa obžalovaný domáhal v písomných dôvodoch odvolania, v prípade obžalovaného neprichádzal do úvahy. Krajský súd zároveň konštatuje, že nezistil dôvody pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (per analogiam), a to aj napriek tej skutočnosti, že obžalovaný pred okresným súdom urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal. Odvolací súd v uvedených súvislostiach uvádza, že osobu páchatel'a je potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a je potrebné posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktorá vyplýva z jeho správania sa v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu k ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognóz jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Páchatel'om, ktorí sa opakovane dopúšťajú ďalšej trestnej činnosti, napr. krátko po odsúdení za inú ich trestnú činnosť, treba ukladať nepodmienečné tresty, s náležitým využitím rozpätia zákonom stanoveného trestnej sadzby.

Krajský súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, ktorú uložil obžalovanému za súdený trestný čin, t.j. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý aj odvolací súd považuje za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a najmä generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru krajského súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného činu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Z odpisu registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne potrestaný. Obžalovaný opakovane pácha trestnú činnosť, a to aj napriek dobrodeniam vo forme podmienčného trestu odňatia slobody. Aj keď v prípade dvoch odsúdení sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, táto skutočnosť neneguje fakt, že obžalovaný v minulosti spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. aj prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Tzv. fikcia neodsúdenia neznamená, že súd z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného nemôže prihliadať aj na zahladené odsúdenia, pretože sa zahľadá trest, nie skutočnosť, že osoba sa dopustila trestného činu. Možno uzavrieť, že v osobe obžalovaného ide o nenapraviteľného páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti. Obžalovaný spáchal súdený trestný čin v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia vo veci Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/49/2022. Snáď takýto druh a výmera trestu obžalovaného v budúcnosti vyvaruje od páchania ďalšej trestnej činnosti, v opačnom prípade musí očakávať ukladanie prísnych nepodmienečných trestov, nie na dolných hraniciach trestných sadzieb. Uloženie iného druhu trestu (trestu povinnej práce, peňažného trestu) u obžalovaného neprichádzalo do úvahy, keďže podľa názoru krajského súdu by uloženie alternatívneho trestu v danom prípade bolo neprimerane mierne. Trest nespojený s jeho výkonom by v prípade obžalovaného bol naozaj len symbolickým a neplnil by svoju preventívno-výchovnú úlohu.

Stavu veci a zákonu zodpovedá zaradenie obžalovaného na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ sa prokurátor vo svojom odvolaní podanom v neprospech obžalovaného domáhal u obžalovaného uloženia aj trestu prepadnutia veci - zaisteného osobného motorového vozidla, krajský súd sa s takýmto návrhom nestotožnil. Odvolací argument prokurátora, že prvostupňový súd nepostupoval pri ukladaní trestu prepadnutia veci správne a v súlade so zákonom, nie je dôvodný.

Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. súd uloží trest prepadnutia veci,

- a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,
- b) ktorá bola určená na spáchanie trestného činu, alebo
- c) ktorá je výnosom z trestnej činnosti.
- d) zrušené od 1.1.2021

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„Pokiaľ ide o prokurátorom navrhovaný a aj súdom v trestnom rozkaze pôvodne uložený trest prepadnutia motorového vozidla, súd prehodnotil jeho uloženie a dospel k záveru, že už samotný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne bude dostatočným na dosiahnutie generálnej a aj individuálnej prevencie, keďže obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol a nepodmienečným tretom doposiaľ na jeho prevýchovu pôsobené nebolo. V prípade súčasného uloženia aj trestu prepadnutia veci by podľa názoru súdu došlo k porušeniu zásady proporcionality, keďže takto popri sebe uložené tresty by boli zjavne neprimerané spáchanému skutku, a to s prihliadnutím aj na skutočnosť, že obžalovanému súčasne plynie aj trest zákazu činností viesť motorové vozidlá po dobu

6 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/49/2022 zo dňa 27.10.2022, právoplatným dňa 2.12.2022. Účelom trestu prepadnutia veci je buď zamedziť páčaniu ďalšej trestnej činnosti, a to tak, že sa páčateľovi trestného činu odnímu nástroje, ktorými túto trestnú činnosť páchal, alebo postihnúť a odčerpať výnosy z trestnej činnosti. V tomto smere súd poukazuje na to, že obžalovanému v súčasnej dobe plynie trest zákazu činností viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 6 rokov, pričom doba strávená vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody sa nezaráta do výkonu trestu zákazu činnosti. Obžalovaný je za svoje konanie kvalifikované ako marenie výkonu úradného rozhodnutia potrestaný najprísnejším druhom trestu, a to trestom odňatia slobody nepodmienečne a zároveň sa mu predĺži trest zákazu činností o dobu strávenú vo výkone trestu. Súd je presvedčený o tom, že uloženie samostatného trestu odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 8 mesiacov je trestom na prevýchovu obžalovaného dostatočným, zároveň odrádza ostatných páčateľov od páčania obdobnej trestnej činnosti, čím plní funkciu aj generálnej prevencie.“

K odôvodneniu výroku o treste prepadnutia veci okresným súdom krajský súd nemá čo dodať, nakoľko okresný súd aj neuloženie trestu prepadnutia veci odôvodnil vyčerpáva-júcim, vysoko erudovaným a dostatočným spôsobom. V okolnostiach danej veci aj podľa názoru krajského súdu by uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody za súčasného uloženia trestu prepadnutia veci bolo neprimerane prísny opatrením, a to vo vzťahu k povahe alebo závažnosti spáchaného trestného činu, k osobe páčateľa, ako aj k jeho pomerom.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.